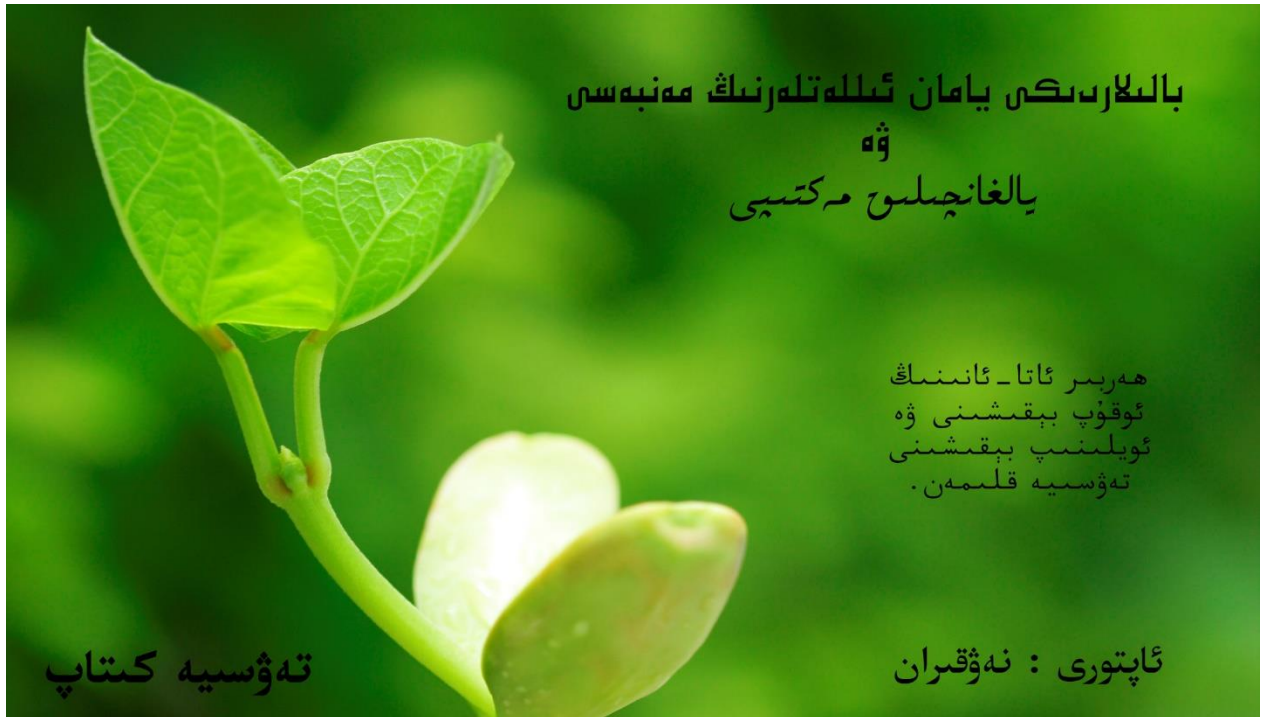

باللاردىكى يامان ئىللەتلەرنىڭ مەنبەسى ۋە

يالغانچىلىق مەكتىپى

باللاردىكى يامان ئىللەتلەرنىڭ مەنبەسى
ۋە
يالغانچىلىق مەكتىپى

ھەربىر ئاتا-ئانىنىڭ
ئوقۇپ بېقىشىنى ۋە
ئويلىنىپ بېقىشىنى
تەۋسىيە قىلىمەن.

تەۋسىيە كىتاپ

ئاپتورى : نەۋقران

تەۋسىيە كىتاپ

مۇندەرىجە

- 1- ئوقۇرمەنلەرگە ئىككى كەلىمە سۆز.....2
- 2- كىرىش سۆز.....3
- 3- پەرزەنتلەردىكى يالغانچىلىق ئىللىتى ۋە ئۇنى قانداق ئۆگىنىپ قالدىغانلىقى توغرىسىدا.....4
- 4- پەرزەنتلەردىكى سەت تىللار بىلەن تىللىشىش ۋە ئۇنى تۈزىتىش توغرىسىدا.....5
- 5- پەرزەنتلەردىكى ئاتا-ئانىلارنىڭ بېشىنى ئەڭ قاتۇرۇۋاتقان مەسىلە_ناچار ئادەتلەر ۋە ئۇنىڭ سەۋەپلىرى توغرىسىدا.....7
- 6- بالىلارغا ئەدەپ جەھەتتىن نېمىلەرنى ئۆگىتىش كېرەك؟.....8
- 7- ئاتا-ئانا پەرزەنتىنى بەك كىچىك ئۆزىدىن ئۇزاق ئايرىۋېتىشى توغرىمۇ؟.....11
- 8- «ئاتا-ئانام تىزراق ۋاپات تاپقان بولسا!».....13

ئوقۇرمەنلەرگە ئىككى كەلىمە سۆز.

ھۆرمەتلىك ئوقۇرمەن قوللىغۇزدىكى بۇ كىتاپچىنى مەيلى ئىملا لاردا بولسۇن ياكى سۆز-كەلىمەلەردە بولسۇن خاتالىقلارنىڭ ئۇچۇرىشىدىن خالى دېگىلى بولمايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ھەربىر ئوقۇرمەننىڭ خاتاسىنى تۈزۈتۈپ توغرىسىنى قۇبۇل قىلىشىنى شۇنداقلا كىتاپ توغرىسىدا ھەرقانداق تەنقىد-پىكىرلىرىڭىزنى ئايماسلىقىڭىزلارنى ئۈمۈد قىلىمەن.

بۇ يازمامدا ئاساسلىق مەقسەت قىلىنغان تىما باللارنىڭ يالغانچىلىقىنى قانداق ئۆگىنىپ قالىدىغانلىقى توغرىسىدا بولۇپ، ئۇنىڭغا قوشۇپ يەنە باللارنىڭ ئەدەپ-ئەخلاقى توغرىسىدىمۇ ئازراق توختىتىلىپ ئۆتمەن. بۇ ئەسىرىمدە ئاساسلىقى ئۆزۈم كۈزىتىپ تەپەككۈر قىلغان، ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرۈپ گۇۋاھچى بولغان ۋەقەلىكلەرنى ئاساس قىلغان ھالدا شۇ دائىرنى ئايلاندۇرۇپ چۈشەندۈرىمەن.

مۇھىمى يېقىنقى يىللار مابەينىدە ئائىلە توغرىسىدا يېزىلغان كىتاپلار بولسۇن، ماقالە-ئەسەرلەر بولسۇن ئىنتايىن كۆپ بولۇۋاتىدۇ، بىراق نۇرغۇن كىشىلەر ئوقۇغان بولسىمۇ يەنە نۇرغۇن كىشىلەر مۇنداق قاراپلا ئوقۇماستىن تاشلاپ قويۇۋاتىدۇ. ئەھۋال ئەنە شۇنداق بولسىمۇ يەنىلا مەن بۇ توغرىسىدا ئازراق تىرىشىپ كۆرۈشنى لايىق تاپتىم. مۇھىمى بۇ، پەرزەنتلەرگە دائىر يازما بولغاچقا، ئوقۇرمەنلەرنىڭ تاشلاپ قويماستىن باشتىن ئاياق بىر ئوقۇپ بېقىشىنى قايتا-قايتا تەۋسىيە قىلىمەن. چۈنكى پەرزەنتلەر، بىزلىرىنىڭ كېيىنكى كۆپەيتىلگەن نۇسخىمىزدۇركى، كېيىنكىلەر بىزنى شۇ پەرزەنتلىرىمىزنىڭ ئەدەپ-ئەخلاقىغا قاراپ چۈشىنىدۇ ۋە باھا بېرىدۇ.

ھۆرمەتلىك ئۇستاز ۋە بىلىملىك قېرىنداشلىرىمىزدىن تۆۋەنچىلىك بىلەن سورايدىغىنىم، پىقىرنىڭ ئاتىكاچىلىق بىلەن بۇ مەزمۇنغا ئالدىراپ قەدەم بېسىپ قويغىنىمنى توغرا چۈشىنىپ، خاتا كەتكەن جايلارنى تۈزىتىپ بېرىشىڭىزلارنى سورايمەن.

ھەرقانداق پىكىرلىرىڭىز بولسا تۆۋەندىكى تېلېگرام ئادرېسى ياكى ئېلخەت ئادرېسى ئارقىلىق تەكلىپ بەرگەيسىز. ئاخىرىدا قېرىنداشلاردىن تۆۋەنچىلىك بىلەن سورايدىغىنىم پىقىر ھەققىدە سالھ دۇئالاردا بولغايسىز.

ھاياتىمدا قازانغان ھەربىر ئۇتۇقلۇرۇم مېنى يېقىندىن قوللىغان ۋە ماڭا ئىلھام ئاتا قىلغان مېھرىبان ئاتا-ئانىم ۋە قېرىنداشلىرىمغا مەنسۇپتۇر. ئۇلۇغ اللە تىن شۇلارغا رەھمەت ۋە بەرىكەتلەرنى سورايمەن.

ئاپتوردىن.

كىرىش سۆز

ھۆرمەتلىك ئوقۇرمەن، جەزمەنكى سىز بۇ ئەسىرىمنىڭ ماۋزۇسىغا قاراپلا بىرخىل قىزىقىش ياكى مەنستەمەسلىك نەزىرى بىلەن قاراۋاتقانسىز؟، كۆرگىنىڭىزدەك بۇ ئەسەرنىڭ ماۋزۇسى "باللاردىكى يامان ئىللەتلەرنىڭ مەنبەسى ۋە يالغانچىلىق مەكتىپى"

بەلكىم ھەربىر ئوقۇرمەن ئۇشۇ ھاياتىدا يالغانچىلىق مەكتىپى دەيدىغان بىر سۆزنى ئاڭلاپ باقمىغانغۇ؟ دەيمەن؟. چۈنكى ھاياتتىكى ھەربىر نورمال ئىنسانلا بولىدىكەن، يالغانچىلىققا، ئۆزىگە يالغان ئېيتىلىشقا ئۆچ. ئەھۋال بۇنداق بولغان ئىكەن، ئەلۋەتتە يالغانچىلىق مەكتىپىنىڭ بولۇپ قېلىشى بۇ، ئىنساننى ھەيران قالدۇرماي قالمايدىغان ئىش ئەلۋەتتە .

بۇنىسى مۇقەررەركى، ھەربىر ئوقۇرمەنلىرىمىزنىڭ كالىسىغا دەرھاللا "ئەمسە نېمىشقا بۇ يازمىغا بۇنداق ئىسىم قويۇلۇپ قالدۇ؟" دەيدىغان سوئالنىڭ تۇغۇلۇشى ھەقىقەت.

ئۈستىدە ئېيتىپ ئۆتكۈنۈمدەك، ھەربىر ئىنسان يالغانچىلىققا ئۆچ، شەخسەن مەن مىسال قىلىشقا ئەرزىيدىغىنى پېقىرنىڭ ئۈستازى ھەم يالغانچىغا شۇ قەدەر ئۆچ ئىدىكى، ھازىر ئويلاپ باقسام ئەڭ ئۆچ رەقىبىگىمۇ ئۇ دەرىجىدە ئۆچ بولمىغىتتى.

مەندەك بىر يالغانچىغا شۇ دەرىجىدە ئۆچ كىشىنىڭ قولىدا ئىلىم ئالغان كىشى، نېمىشقا بۇنداق بىر مەكتەپنىڭ نامىنى ئوتتۇرىغا ئېلىپ چىقتىم؟ بۇنىڭ سەۋەبىنى بىلىشنى خالايدىغان ھەربىر ئوقۇرمەن ئۇنداقتا دىققىتىڭىزنى تۆۋەنكى قۇرلارغا بېرىڭ.

پەرزەنتلەردىكى يالغانچىلىق ئىللىتى ۋە ئۇنى قانداق ئۆگىنىپ قالدۇرغانلىقى توغرىسىدا

ھەربىر قېرىندىشىمىزغا ئېنىق بولغىنىدەك، ھەرقانداق بىر كەسىپتىكى كىشى، ئەتراپتىكى ھەربىر مەنزىرىدىن ئۆزىگە ۋە ئۆز كەسپىگە مۇناسىۋەتلىك بولغان چۈشەنچىلەرنى ئالالايدۇ.

بىر يازغۇچى بولۇش سۈپىتىم بىلەن شۇنداق كۆزىتىش جەريانىدا شۇنى ھېس قىلدىمكى، مەن كۆرۈپ تۇرۇۋاتقان ۋە كۆزۈتۈۋاتقان ئۇشبۇ تۇرمۇشتىن ئالغان نەتىجەم— كۆپىنچە ئائىلە "يالغانچىلىق مەكتىپى" ئىكەن.

بۇنداق دېسەم نۇرغۇن كىشىنىڭ قويا قىچى تىك تۇرۇشى تەبىئىي ئەھۋال. بىراق مەن بىر يازغۇچى بولۇش سۈپىتىم بىلەن ئۆزۈمنىڭ كۆرگەن ھەربىر شەيئى ۋە كۆرۈنۈشتىن، چۈشەنگىنىم بويىچە تەسراتىمنى قەلەم ئارقىلىق يېزىپ باشقىلارنىڭ مەلۇم مىقدارىدا پايدىلىنىپ قېلىشى ئۈچۈن سۇنۇش مەجبۇرىيىتىم بار دەپ ئويلايمەن.

ئەمما مەن بىر نەرسىگە نىسبەتەن بىر ھۆكۈمنى چىقارغان ئىكەنمەن، ئەلۋەتتە ئاڭلىغۇچىنى قايىل قىلالغۇدەك يوللۇق بىر دەلىل—ئىسپاتىم بولۇشى كېرەك، ئەلۋەتتە.

بۇنىڭ ئۈچۈن مەن تۆۋەندە ھەربىر ئوقۇرمەنگە گېيىمنىڭ دەلىلى سۈپىتىدە قايىل قىلارلىق بىر ئىككى مىسال بىلەنلا بولدى قىلىمەن.

چۈنكى بىر قەلەمكەش ئۈچۈن بىلگەننى يېزىپ تارقىتىش بىر مەجبۇرىيەتتۇر .

ئائىلە قانداقسىگە "يالغانچىلىق مەكتىپى" بولۇپ قالدى؟

ج: بىر ئائىلىدە يېڭى بىر پەرزەنت تۇغۇلدى. بۇ پەرزەنت تۇغۇلغاندىن تارتىپ چوڭ بولۇپ تاكى باشقا ئۆيلۈك بولۇپ پەرزەنتنىڭ ئاتا-ئانا ئۈستىدىكى ئەڭ ئاخىرقى مەجبۇرىيىتى بولمىش قىز بولسا ياتلىق قىلىپ، ئوغۇل بولسا ئۆيلەپ باشقا ئۆيگە چىقىرىپ بولغۇچە بولغان ئارىلىقتىكى نەچچە يىللار ئارىلىقىدا شۇ بالىنى قانداق تەربىيەلەش، ئۇنىڭغا ھەق-ناھەقنى بىلدۈرۈش، ئۇنى ياخشى بالا قىلىپ چوڭ قىلىش... قاتارلىق ھەربىر مەجبۇرىيەت ئاتا-ئانا ئۈستىدىن ساقىت بولمايدۇ ئەلۋەتتە.

ئەمما مېنىڭ ھېس قىلغىنىم شۇكى، نۇرغۇن بالا چوڭ بولغانچە ئاتا-ئانىسىنى ئەڭ بىئارام قىلىپ قويدىغىنى يالغانچى بولۇپ قالغان بالىدۇر.

باللارنىڭ يالغانچى بولۇپ قېلىشىدىكى مەن ھېس قىلغان بەزى سەۋەبلەرنى چوڭ ئىككى تۈرگە بۆلۈپ سۆزلەيمەن.

1-- سەۋەبى ۋە ھەربىر ئاتا-ئانىدا ئېغىر مەسىلە سۈپىتىدە مەۋجۇت بولۇۋاتقنى بولسا ئاۋۋال ئاتا-ئانا بالىلىرىغا كىچىكىدىن تارتىپ يالغان سۆزلەرنى قىلىپ تۇرۇپ چوڭ قىلىدۇ، ئاندىن بالىلار چوڭ بولغاندا بولسا خۇددى ئۆز تەربىيەتچىسىگە ئوخشاشلا يالغانچى بولۇپ چوڭ بولىدۇ.

مانا بۇ پەرزەنتلەرنىڭ يالغانچىلىقنى ئۆگىنىپ قېلىشىنىڭ ئاساسلىق سەۋەبلىرىدىن ئىبارەت.

يامان دېيىشىمىدىكى سەۋەب بولسا پەرزەنت بۇ يۇقىرىدىكى ئەھۋال تۈپەيلى ئىككى ناچار قىلىقنى ئۆگىنىدۇ.

بىرى- تايلاق ۋە تىلدىن قورقۇپ يالغانچىلىق قىلىش.

ئىككىنچىسى- ئاتا-ئانا تەرەپتىن كەلگەن تەسىر بىلەن سەت ۋە ناچار تىللاشلارنى ئۆگىنىش.

2. بىر بالا بىر ئىشنى خاتا قىلغان بولسا ياكى بىرە ئىشنى كىچىكلىك قىلىپ بۇزۇپ قويغان بولسا، شۇ ئىشتىن ئۆزىنى قاچۇرۇش، قانداق قىلسا قىلىپ يالغان گەپلەر بىلەن بولسىمۇ شۇ ئىشنىڭ ھەقىقىتىنى يوشۇرۇش... دېگەندەك ئەھۋاللار ھەر بىر ئاتا-ئانىنىڭ بېشىنى قاتۇرۇۋاتقان ئېغىر بىر مەسىلىدۇر.

بىر ۋاقىتتا مەن بىر قېرىندىشىم بىلەن ئەھلىلىرىمىزنى ئېلىپ بىرىۋادەرنىڭ ئۆيىگە بارغان ئىدۇق. بىراق بىز بارغاندا ئۇ بۇرادىرىمىز ئۆيىدە بولمىغاچقا بىز سىرتتا قالدۇق، ئاياللار ۋە بالىلار ئۆيىگە كېرىپ كەتتى.

بىز بىردەم سىرتلارنى ئايلانغاندىن كېيىن، يېقىن جايدىكى كىچىك باغچىغا كىرىپ بالىلىرىمىزنى بىردەم ئوينىتىۋېتىپ قايتىش مەقسىتىدە ئاياللارنى چاقىرىش ئۈچۈن ئۇ بۇرادەرنىڭ ئۆيى ئالدىغا كەلدۇق.

ئۆيى ئالدىدا يېنىمىدىكى قېرىندىشىمىزنىڭ بىر بالىسى ئويناپ تۇراتتى. ئۇ بۇرادەر بالىسىغا: «بالام باغچىغا ئاپىرايمۇ؟» دېدى.

بالىسى ناھايىتى خۇشال بولغان ھالدا: «بولدۇ دادا» دېدى.

ئۇ قېرىندىشىمىز: «ئۇنداقتا ئانىڭىزنى دەرھال چاقىرىڭ، ئۆيى ئېگىلىرىگە باغچىغا بارىدىكەنمىز دېمەي، دادام ئالدىراشكەن قايتىمىز دەيدۇ دەڭ-ھە؟» دېدى.

مەن ئۇ قېرىندىشىمىزنىڭ ئاغزىغا قاراپلا قالدىم. بۇنداق بىر كۆرۈنۈشنى كۆرگەندە كىمىمۇ ھەيران بولمىسۇن؟. بىز نۇرغۇن ۋاقىتلىرىمىزدا بالىلىرىمىزغا نېمە ئۈچۈن يالغان ئېيتىسەن؟، يالغان ئېيتىشنى قەيەردىن ئۆگەندىڭ؟. دەپ ئازار بېرىمىز- يۇ بىراق ئۆزىمىزنىڭ بالىلارغا بولغان تەسىرىنى ئىتتىبارنىڭ سىرتىدا قالدۇرىمىز.

ئەھۋال مانا مۇشۇنداق بولغاچ يىڭى مايسا بولغان پەرزەنتلەرمۇ بىز كاللىسى قايسى تەرەپكە ئېگىپ پەرۋىش قىلساق ئۇ شۇنداق ھالەتتە چوڭ بولىدۇ. بۇ خىل ھالەت توختىماي داۋاملاشقاندىن كېيىن يالغان سۆزلەش ئۇلارنىڭ ئادىتىگە ئايلىنىپ كېتىدۇ.

پەرزەنتلەردىكى سەت تىللار بىلەن تىللىشىش ۋە ئۇنى تۈزىتىش توغرىسىدا

ھەممىگە مەلۇم بولغىنىدەك كۆپىنچە ئاتا-ئانىلاردا "بىز بالىلىرىمىزنى ياخشى تەربىيەلىسەكمۇ ئۇلار چوڭ بولغانچە سىرتلاردا بىللە ئوينىغان بالىلاردىن ئۆگىنىدىكەن" دەيدىغان ئىددىيە بولىدۇ.

ھاياتىدا ئۆز پەرزەنتىگە خاتا ھالدا ئازار بېرىپ قالمىغان ئاتا-ئانا بولمىسا كېرەك. لېكىن شۇنىڭغا ئىشىنىمەنكى ھېچقانداق بىر ئاتا-ئانا ئۆز بالىلىرىنىڭ ھەرقانداق بىر شەيئىدىن ئازار يەپ قېلىشىنى خالىمايدۇ.

ئانداقتا بالىلارغا بولغان نا توغرا مۇئامىلە شۇنچە ئومۇملىشىپ كەتكەن تۇرۇقلۇق نېمە ئۈچۈن يېتەرلىك ئەھمىيەت بېرىلمەيدۇ؟

چۈنكى بۇنداق ئەھۋالغا ئەھمىيەت بېرىش ئۈچۈن زىيانلىق ئاقىۋەتكە بولغان تونۇش ئايدىڭ بولۇش كېرەك. ئاقىۋەتنى ئېنىق تونۇش ئۈچۈن يېتەرلىك ساپا بولۇش كېرەك. شۇنىڭ ئۈچۈن بالىلارنىڭ سەت گەپلەرنى ئۆگىنىپ قېلىش قاتارلىق يامان ئادەتلەرنىڭ يىتىلدۈرۈۋېلىشتىن ساقلىنىش ئۈچۈن ئاۋۋال ئاتا-ئانىلار ئۆزلىرىنى ئىسلاھ قىلىشى كېرەك. بىز بالىلىرىمىزنىڭ ئالدىدا ھېچ قاچان ناچار سۆزلەرنى قىلماساق، ئۇلارغا ھېچ قاچان يالغان ئېيتىمىساق، ئۇلارغا ئامال بار قىلىپ بىرلەيدىغان ۋەدىنى ئاز قىلساق، قىلغان ۋەدىلىرىمىزگە چوقۇم ئەمەل قىلىپ شۇلارنىڭ

نەزىرىدە " مېنىڭ ئاتا- ئانام ھېچ قاچان يالغان سۆزلىمەيدىغان ئېسىل كىشىلەر " دىگەن خىيالىنى شەكىللەندۈرۈش بىلەن بىرگە ئاندىن پەرزەنتلىرىمىزگە يالغان سۆزلىمەسلىك ناچار سۆزلەرنى قىلماسلىق توغرىسىدا نەسىھەت قىلساق، ناۋادا سەھۋەتلىك بىلەن مەيلى سىرتلاردىن بولسۇن بىرەر ناچار قىلىقنى ئۆگىنىپ كىرسە " قېنى ئېيتە بالام، بىز يالغانچى ئىكەنمىزمۇ؟، ساڭا بىرە قېتىم يالغان سۆزلەپ باقتۇقمۇ؟. ياكى بىز سەت گەپ قىلامدەكەنمىز؟. بىزنىڭ بالىمىز ئۇنداق ناچار ئەخلاقلىق بولسا بولمايدۇ، بۇندىن كېيىن بۇنداق قىلىقنى سەندە قايتا كۆرمەسلىكىنى ئۈمۈد قىلىمىز " دېيىش بىلەن ئۇلارغا بالىلىق ۋىجدانى ئارقىلىق نەسىھەت قىلساق سىلەرچە تەسىر قىلارمۇ؟ قىلماسمۇ؟.

ھەربىر ئاتا- ئانا ئۆزىنى ئاق سانماستىن ھەقىقى ۋىجدانىمىز بىلەن ئويلىنىپ باقساق بۇ ئۇسۇلنىڭ ھەقىقەتەنمۇ توغرا ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىۋالالايمىز.

مەلۇم ۋاقىت ئىلگىرى ئانام ماڭا قوشنىمىزنىڭ بالىلىرى توغرىلۇق مۇنداق بىر ۋەقەگە شاھىد بولغانلىقىنى سۆزلەپ بەرگەن ئىدى. ئۇ ئانا پەرزەنت تەربىيىسىگە شۇ قەدەر ئەھمىيەت بەرەتتىكى بالىلىرى شۇنداق ئەخلاقلىق. بىر- بىرگە قانچىلىك ئاچچىقى كېلىپ قالسىمۇ قەتئى ناچار تىللار بىلەن تىللاشمايتتى.

بىر قېتىم ئۇلارنىڭ بىرسى سىرتتا تۇيۇقسىز بىرسىنى تىللاپ ساپتۇ ۋە ئانىسىنىڭ ئالدىغا كىرىپ يەرگە قاراپ تۇرۇپتۇ، بىر ئىشنى سەزگەن ئانا « ھە نىمىشنى خاتا قىلدىڭىز؟ » دەپ سورىغىنىدا ئۇ بالا " بىرسىنى تىللاپ سالدىم " دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. ئانا بولغۇچى بالىسىنى قۇرماستىن، يەنە ئۆزىمۇ قوشۇپ ئۇنى تىللىماستىن چىرايلىق نەسىھەتلەرنى قىلىپ، سەت گەپ قىلىشنىڭ ناچار بىر ئادەت ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرۈپتۇ. مانا قاراپ باقايلى؟.

ئاشۇ 5-6 ياشتىكى بالىدىكى ئەخلاق قەيەردىن كەلگەن، كىمدىن ئۆگەنگەن ئەخلاق؟.

ئىي ھۆرمەتلىك ئاتا- ئانىلار! يۇقۇردىكى ۋەقەلىكتىن بىز تىزلا چۈشىنىپ پايدىلىنالايدىغان ئىككى ھەقىقەت چىقىپ تۇرۇپتۇكى- بىرسى ئانىنىڭ پەرزەنت تەربىيەلىشى ئېسىل ئەخلاقى- يەنى بالا بىر خاتالىقنى قىلسا ئۇرۇپ تىللىماستىن چىرايلىق گەپلەر بىلەن تۈزىتىش.

ئىككىنچىسى بولسا پەرزەنتلەردىكى ئانىنىڭ تەربىيەسىنى قۇبۇل قىلغاندىن كېيىنكى ئېسىل ئەخلاق ۋە سەمىمىيەت . بۇيەردە يەنە بىر مەسىلە بار. ناۋادا مەن " بالىلارنى قۇرماي ۋە ناچار تىللار بىلەن تىللىماي تەربىيەلەش كېرەك. " دىسەم چوقۇم بەزى ئاتا- ئانىلار " ئۇرمىساق چىرايلىق گەپلەرنى ئاڭلىمايدىكەن " دېيىشى مۇمكىن. بىر بالىنى كىچىكىدىن تارتىپ چىرايلىق سۆزلەر بىلەن تەربىيەلىسە، چوڭ بولغانسىرى شۇ خىل ھالەتتە چوڭ بولىدۇ، بىراق كۆپىنچە ئانىلار پەرزەنتلىرىنى، ئۇ ئۆز ئەقىلىنى بىلگەن ياكى بىلمىگەن ۋاقىتلىرىدىن تارتىپ ئۇرۇش- دۈشكەللەشكە كۆنۈپ كەتكەن. توغرا، پەرزەنت تەربىيەلەش ئاسان ئەمەس، بىراق يۇقۇردىكى مۇشۇ ئانىنىڭ تەربىيەسى ئەڭ ئاقىلانە ئۇسۇلدۇر.

مېنىڭ قارىشىمچە بالىلارنىڭ سەت گەپلەرنى ئۆگىنىپ قالماسلىقى ئۈچۈن چوڭلار ئۆز سۆز- ھەركەتلىرىگە ئىزچىل دىققەت قىلىشى كېرەك. شۇنداقلا بالىلارنىڭ ئالدىدىكى ئىجابىي ئوبرازىنى ساقلىشى كېرەك.

مەن بىر بالىنى كۆردۈم ئۆزى تېخى ئەمدىلا 3 ياشقا كىرىپ تىلى سۆزلەشكە ئەمدىلەتتىن قالمىشىۋاتقان بىر سەبىي بالا، بىراق ئەڭ ئېچىنغىنىم شۇكى ئۇ بالا باشقىلارنى شۇنداق بىر ناچار تىل بىلەن تىللايتتى. ھەيران قالدىم دە ئۇنىڭ ئاكىسىنى كۈزەتتىم، توۋۋا ئاكىسىمۇ خۇددى ئۆكسىغا ئوخشاش تىل بىلەن باشقىلارنى تىللايتتى. مەن بۇنىڭدىن بىر نەرسىنى ھېس قىلدىم- دە؟ ئۇلارنىڭ ئائىلىسىنى كۈزەتتىم ۋە ھەممىنى چۈشىنىپ يەتتىم. ئەسلى بۇ بالىلارنىڭ ھاياتىدىكى تۇنجى پەرىۋىشكارى بولغان ئانىسىنىڭ ئېغىزى شۇ خىل ناچار سۆزگە كۆنۈك ئىكەن. مەن بۇ

ھەقىقەتلەرنى كۆرگەندىن كېيىن ناھايىتى ئېچىندىم. ئەمما يەنە بىر ئېچىندىلىق بولغىنى شۇكى، بىر كۈنى مەن شۇلارنىڭ بىر ئائىلە ھەممىسى جەم بولۇپ ئولتۇرغان سورۇنغا كېلىپ قالدىم-دە؟. بۇ ئائىلىنىڭ باشلىقى بولغان ئەركىشىگە- يەنى ھېلىقى سەببىلەرنىڭ دادىسىغا بۇ خىل ئەھۋالنى ئۇدۇل دىمەستىن يۈشۈرۈن ھالەتتە پۇرۇتۇپ ئۆتتۈم. بىراق تولىمۇ ئەپسۇسلار بولسۇنكى، شۇ بۇرادىرىمنىڭ ماڭا بەرگەن جاۋابى: «بىز تېرىشتۇق، كىچىك ۋاقتىدا بالىلىرىم بىر- بىرىنى ئۇنداق سەت تىللاشمايتتى، ئەمما چوڭ بولغانسىرى سىرىتلاردىن ئۆگىنىپ كىرىدىكەن. قانداق قىلىمىز؟ تۈزىتىپ بولغىلى بولمايدىكەن، بالىلار چوڭغانسىرى تۈزىلىپ قالا» دىن ئىبارەت بولدى. ئىچىمدە ئاھا! دەۋەتتىم.

كىچىك ۋاقتىدا تۈزلەنمىگەن كۆچەتنىڭ چوڭ بولغاندا تۈزلىنىپ قېلىشى مۇمكىنمۇ؟.

ناۋادا مەن مۇشۇ ئائىلىنىڭ تەربىيەتچىسى بولغان ئانىنىڭ ئۆز بالىلىرىنى شۇ خىل ناچار سۈپەت بىلەن تىللىغىنىنى كۆرمىگەن بولسام بۇ كىشىنىڭ "سىرىتتىن ئۆگىنىپ كىرىدىكەن" دىگەن سۆزىگە ئازراق بولسىمۇ ئىشەنگەن بولاتتىم، بىراق..... ھەي.....

بۇنداق ھادىسىلەر جەمئىيەتىمىزدە قەدەمدە بىر ئۇچراپ تۇرىدۇ. بۇنداق ئەھۋال يەنە داۋاملىشىپ كېتىۋىدىغان بولسا قەدىمكى ئاجداتلىرىمىز ياراتقان شانلىق مەدەنىيەتكە ۋارىسلىق قىلىش ئۇ ياقتا تۇرسۇن، ھازىرقى ئەھۋالىمىزنى ساقلاشتىنمۇ سۆز ئاچقىلى بولماي قالىدۇ.

پەرزەنتلەردىكى ئاتا-ئانىلارنىڭ بېشىنى ئەڭ قاتۇرۇۋاتقان مەسىلە-ناچار ئادەتلەر ۋە ئۇنىڭ سەۋەپلىرى توغرىسىدا.

پەرزەنت تەربىيەلەش ھەقىقەتەن قېيىن بىر ئىش. ئەنە شۇنداق بولغاچ ئاتا-ئانىنى ھۆرمەتلەش توغرىسىدىكى سۆزلەر ناھايىتىمۇ كۆپ، بىراق قېيىن بولسىمۇ ئاتا-ئانىلار بۇنىڭغا سەل قارىغاندا ۋە تەربىيەلەش جەريانىدا توغرا پوزىتسىيەدە بولمىغاندا ئەكسىچە جاۋابقا ئىرىشىپ قېلىشى مۇمكىن.

ئۇنداقتا خاتا پوزىتسىيە دېگىنىمىز نېمە؟. ئەكسىچە جاۋاب دېگىنىمىزچۇ؟.

خاتا پوزىتسىيە دېگىنىمىز- بىر پەرزەنت تۇغۇلغاندىن تارتىپ تاكى چوڭ بولۇپ ياخشى- يامانى پەرق ئەتكىدەك بولغىچە ئارلىقتا، ئاتا-ئانىلار ئۇنىڭغا ئەڭ ئىلمى ئۇسۇلدا مۇئامىلە قىلماستىن ئۇنى دائىم دۈشكەلەش، ئۇرۇپ- تىللاش، باشقا دوستلىرى ئالدىدا ئۇنى ھاقارەتلىك تىللار بىلەن تىللاش، ئۇنىڭ قىلغان ئىجادىيەتلىرىنى، كالا قاتۇرۇپ قىلغان ئىشلىرىنى ياراتماسلىق، ئۇنى ياراملىق تەربىيەلىدىم دەيدىغان خاتا كۆز قاراش بىلەن بالىسىغا دائىم كۈلۈپ چىراي ئاچماستىن قاپقىنى تۇرۇپ قاراش... قاتارلىقلار بالىلارنىڭ قەلبىدە ئاتا-ئانىلارغا ئاداۋەت ساقلاش ۋە بالىلارنىڭ نەزىرىدە ئاتا-ئانىنىڭ ئىجابىي تەسىرىنى خۇنۇكلەشتۈرۈشتىن ئىبارەت سەلبىي نەتىجىلەرنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ھەر بىر ئاتا-ئانا بولغۇچى پەرزەنتلىرىگە تەربىيە بېرىشتە چوقۇم سەلبىي بولغان تەسىرلەردىن ئۆزىنى تارتىشى، بەلكى ئىجابىي تەسىر بېرىش بىلەن بالىلارنىڭ قەلبىگە ئۇلۇغۋار غايىلەرنى يېتىلدۈرۈشى تولىمۇ زۆرۈردۇر.

شۇنى ئۇنۇتماسلىق كىرەككى ھەبىر پەرزەنت كىچىك ۋاقتلىرىدا، چوڭ بولغاندا ئۆزىنىڭ شۇ كىشىدەك بولىدىغىنىنى نىيەت قىلىدىغان ۋە ئۇنىڭ قەلبىدە چوڭقۇر ھۆرمەت بىلەن ئورۇن ئالغان كىشىسى بولىدۇ. بۇ، پەرزەنتلەرنىڭ قەلبىدىكى كاتتا بىر ئېنىتلىش ھېساپلىنىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ھەر بىر ئاتا-ئانا بولغۇچى قاتتىق تېرىشىش ئارقىلىق پەرزەنتلىرىنىڭ قەلبىگە ئىجابىي بولغان تەسىرلەرنى بېرىش بىلەن پەرزەنتلىرىنىڭ قەلبىدىكى ئورنىنى يۇقۇرى كۆتۈرۈشى ۋە شۇنداقلا چوڭ بولغاندا "مەنمۇ ئاتا-ئانامغا ئوخشاش شۇنداق تالانتلىق، مېھرىلىك ۋە قەيسەر كىشى بولىمەن" دىگەندەك غايىلەرنىڭ يېتىلىشىگە سەۋەپچى بولۇشى كېرەك. ناۋادا ئۇنداق بولمىغاندا پەرزەنتلەرنىڭ قەلبىدىن ئورۇن ئالغان كىشى پالانى ناخشىچى، پوكۇنى ئارتىس، پۇستانى سەنئەتچى... دېگەندەك خاتا بولغان بىر غايىنىڭ يېتىلىپ قېلىشى ئېنىق بولغان بىر ھەقىقەتتۇر. چۈنكى جەمئىيەت ئۇچقاندەك تەرەققى قىلىۋاتقان ئۇششۇ

دەۋردە ھەر قايسى تەشۋىقات ۋاسىتىلىرىدىكى ئارتىس، چولپانلا، ھەرقايسى تەشۋىقات ساھەلىرىدە مېھرىلىك ۋە بەزى قەيسەر كىشىلەرنىڭ ئوبرازىنى ياراتقانلىقى ئۈچۈن سەبەبلەرنىڭ قەلبىدە شۇلارغا ئوخشاش بولۇش ئىستىكى يۇقۇرى بولۇپ قالدۇ.

ئاتا-ئانا شۇنى ئۇنۇتماسلىق كېرەككى ھاياتلىقتىكى قەلب ئېگىلىرى ئىچىدە ئەڭ نازۇك ۋە مېھىر-مۇھەببەتكە ئەڭ ئامراق كىشى دەل كىچىك بالىلاردۇر. سىز ئۇلارغا قانچىلىك دەرىجىدە مېھىر بېرىڭ ئۇ قۇبۇل قىلالايدۇ ۋە ۋاقتى كەلگەندە سىزگە قايتۇرالايدۇ. بەزى ئاتا-ئانىلارنى كۆردۈمكى بالىلارنىڭ چوڭ بولغاندىن كېيىنكى ئۆزلىرىگە بولغان مۇئامىلىسىنىڭ ئۆزگىرىپ كەتكىنىنى زارلىشىدۇ، بىراق ئۆزلىرىنىڭ شۇ پەرزەنتى تۇغۇلغاندىن تارتىپ تاكى چوڭ بولۇپ ھازىرغا كەلگۈچى شۇ پەرزەنتلىرىگە قانچىلىك دەرىجىدە مېھىر ئاتا قىلالغانلىقىنى ئويلىشىپ باقمايدۇ. توغرا بەلكىم ئاز بىر قىسىم بالىلار گەرچە ئاتا-ئانىسى قانچە كۆيۈنسىمۇ چوڭ بولغاندا ئۆزگىرىپ كېتىشى مۇمكىن بىراق بۇ پىرسەنتى ئېگەللىيەلمەيدۇ. ھەممىسى شۇ كىشىنىڭ ئاتا-ئانىسىغا ۋە شۇ پەرزەنتىگە قىلغان مۇئامىلىسىنىڭ نەتىجىسىدۇر.

مەن تۆۋەندە بىر دانانىڭ بىر قانچە تۈرلۈك ھېكمەتلىك سۆزىنى ئېيتىپ بېرىش بىلەن بىرگە شۇنى بەزى ھەقىقىي بولغان ۋەقەلىكلەر بىلەن قوشۇپ چۈشەندۈرۈپ بېرىمەن.

بالىلارغا ئەدەپ جەھەتتىن نېمىلەرنى ئۆگىتىش كېرەك؟

بۇ ھەقتىكى بەزى مۇھىم نوقتىلار تۆۋەندىكىچە:

(1) بالىڭىزغا سالام قىلىڭ.

ھەممە ئىتراپ قىلىشى كېرەككى بۇ خىل ئەخلاق ئۆگىتىش پىرىنسىپىغا كۆپىنچە ئاتا-ئانا ئەمەل قىلمايدۇ. ئەمما بۇنىڭ ئائىلىگە جەمئىيەتكە ئېلىپ كېلىدىغان پايدىسىنى ئىنتايىن چوڭ .

(2) بالىڭىز ئالدىدا ئەۋرىتىڭىزنىڭ ئېچىلىپ قىلىشىدىن ساقلىنىڭ.

بۇمۇ بالىلارنىڭ ھايا-ئەخلاقىنىڭ بۇزۇلۇپ كېتىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىشنىڭ ئەڭ چوڭ پىرىنسىپىدۇر. چۈنكى ھەر بىر پەرزەنت ھەرقانداق ئىشتا ئاتا-ئانىسىدىن دورۇپ بېقىشنى ناھايىتى ياخشى كۆرىدۇ.

(3) قوشنىلىرىڭىزدىن ھال سوراپ ئۇلارغا ياخشىلىق قىلىڭ.

(4) بالىڭىزغا قوشنىلارنىڭ ھوقۇقىنى ۋە ئۇلارغا ئازار بېرىشنىڭ گۇناھ ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرۈڭ.

(5) ئاتا-ئانىڭىزغا ياخشىلىق قىلىڭ، تۇققانلىرىڭىزنىڭ ھالدىن خەۋەر ئېلىڭ، بۇ ئىشلاردا بالىڭىزنى بىللە ئېلىۋېلىڭ. بۇ ئىشتىمۇ ئاتاين ئەسكەرتىلىپتۇكى، پەرزەنتلەرنىڭ چوڭ بولغاندا ئاتا-ئانىغا قىلىدىغان پوزىتسىيەسىنىڭ ئۆزگىرىپ كېتىشىنىڭ ئەڭ چوڭ ئىككى سەۋەبىنى ئەسكەرتىپتۇ.

(6) بالىڭىزغا، كىشىلەرنىڭ باشقىلارغا ئازار بەرمەيدىغان ئەدەپلىك بالىنى ياخشى كۆرىدىغانلىقىنى بىلدۈرۈڭ.

(7) بالىڭىزغا، بەزى ئىجتىمائىي ئەدەبلەر، ۋەسىيەتلەر ۋە نەسەپتەلەرنى يېزىپ بېرىڭ.

(8) بالىڭىزغا، بەزى قىلىق ۋە ھەرىكەتلەرنى قىلىشقا قەتئىي بولمايدىغانلىقىنى ۋە ئۇنىڭ سەۋەپلىرىنى دەپ بېرىڭ. نۇرغۇن ئاتا-ئانىلار بالىلىرىغا ناھايىتى ياخشى ئۆلگە بولۇشنى ئۈمۈد قىلىدۇ. بىراق پەرزەنتلەرنىڭ سەبەبلەرچە

سورغان سوئاللىرىغا ئۆز لايىقىدا ئېنىقراق جاۋاب بەرمەستىن تومتاقلا جاۋاب بېرىپ قويدۇ-دە؟ پەرزەنتلەر بۇنى ياخشى چۈشەنمىگەچكە قايتا سورىسا يەنە قاتتىق گەپ ئاڭلايدۇ. شۇنى بىلەن سەبىي بالا ئۇنى بىلىشكە ئۆزى ئېيتىلىدۇ شۇنىڭ بىلەن بەزى ئىشلارنى بۇزۇپ قويدۇ ياكى خاتا قىلىپ قويدۇ ئاقىۋەت قانداق بولىدۇ؟، كىچىكرەك بولغاندا قاتتىق تىل ئاڭلايدۇ، ئېغىر بولغاندا بولسا تاياق بەيدۇ. مۇشۇ مەسىلىگە مۇناسىۋەتلىك مۇنداق بىر ۋەقەلىك يادىمغا كېلىپ قالدى.

بىر كۈنى بىر ئاكىمىز بىلەن پاراڭلىشىپ قالدىم ئۇ ئاكىمىز ماڭا كىچىك ۋاقتىدىكى مۇنداق بىر ۋەقەلىكىنى سۆزلەپ بەردى بۇ ھەقىقى بولغان ۋەقە ئېدى.

ئۇ ئاكىمىز سۆزلەپ مۇنداق دەيدۇ: « كىچىك ۋاقتىمدا دادام نەچچە ئايلاپ قارنى قار دېمەي سوغۇقنى سوغۇق دېمەي تاغلارنى- ئورمانلارنى چارلاپ يۈرۈپ كېيىك ۋە بۇغلارنى ئوۋلاپ شۇلارنىڭ ئىنتايىن مۇھىم بولغان مەلۇم بىر ئەزاسىنى يىغقان ئىكەن، بىر كۈنى نەچچە ئايلاپ يىغقان نەرسىسىنى بىر سېۋەتكە سېلىپ ھويلىنىڭ تورىسىغا ئاسقىلىۋاتقىنىنى كۆرۈپ سېۋەتتىكى نەرسىگە قىزىقىپ قالدىم ۋە نىمە ئىكەنلىكىنى سورىغىنىمدا " كىچىك بالىلار ئارلاشمىسىمۇ بولىدۇ" دەپلا ئۇنى ئېسىۋەتتى، بىراق مېنىڭ كاللام شۇ سېۋەتتىكى نەرسىدىلا قالغان ئېدى، ئەمەلىيەتتە ماڭا مۇنداق كۆرسىتىۋەتكەن بولسا ئېنىقكى مەن ئۇنچە قىزىقىپ كەتمىگەن بولاتتىم. شۇنداق قىلىپ ھەرقانچە قىلساممۇ ئۇنى كاللامدىن چىقىرىۋېتەلمەي ئاخىرى بىرنەرسىلەرنى قىلىپ ئورۇندۇق ئۈستىگە ئۇنى-بۇنى قويۇپ ناھايىتى تەستە سېۋەتنى ئېلىپ ئىچىگە قارىدىم، ئەمما ئۇنىڭ ئىچىدە مەن بىلەن مۇناسىۋەتسىز بولغان ئاددىيغىنە بىر نەچچە تال قۇرۇتۇلغان گۆش تۈردىكى بىر نەرسە ئېدى. ئۇنى كۆرگەندىن كېيىن قەلبىمدىكى قىزىقىش ئاخىرى پەسەيدى-دە؟، ئۇنى قويۇپ قويۇپ ئۆز ئىشىمنى قىلىۋەردىم، بىراق مەن كەتكەندىن كېيىن مەن سېۋەتنى ئېسىۋەتلىمىگەچكە سىرتتىن كىرگەن بىر لالما ئىت كىرىپ يەۋىتتېتۇ، كېيىن دادام، ئاكىلىرىم ۋە مەندىن بىر-بىر سورىدى ھەممىسى "ياق مەن چېقىلمىدىم" دېدى، بىراق مەن "ئاشۇيەردە قويۇپ قويغانتىم" دەپ ساپتىمەن شۇنىڭ بىلەن قاتتىق ئۇرۇپ كەتتى.

مانا قاراپ باقايلى، مەيلى ئىتراپ قىلىنسۇن-قىلىنسۇن ناۋادا شۇنداق بىر ھالەتتە دادا ياكى ئانا، پەرزەنتكە بىر كۆرسىتىۋەتكەندىن كېيىن چىرايلىق چۈشەندۈرۈپ ئېلىۋەتسە بالىلارنىڭ قەلبىدىكى سەبىيلەرچە قىزىقىش پەسەيگەن بولاتتى-دە؟ نۇرغۇن ئىشلار بۇزۇلۇپ قېلىشتىن ساقلىنىپ قالغان بولاتتى.

(9) بالىڭىز بىلەن ئولتۇرۇپ مۇھەممەد سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋە سەللەمنىڭ ئەدەپ - ئەخلاقلىرىنى ئوقۇڭ ۋە بالىڭىزدىن نېمىنى چۈشەنگەنلىكىنى سورىڭ. بالىڭىزغا ئوقۇتۇپ ئۆزىڭىز ئاڭلىشىڭىزمۇ بولىدۇ. بىراق شۇنى ئۇنۇتماڭكى شۇ ئەخلاقلارنى ئەۋۋەل ئۆزىڭىزگە تەدبىقلاپ بولغاندىن كېيىن ئاندىن بالىلىرىڭىزغا ئەمەل قىلىشقا نەسىھەت قىلىڭىز كېرەك، شۇنى يەنە ئەسكەرتەيىكى بالىلار ئەلۋەتتە باشقىلارنى دوراشنى ياخشى كۆرىدۇ.

(10) بالىڭىزغا ئايرىم ئولتۇرۇپ نەسىھەت قىلىڭ، كىشىلەرنىڭ ئالدىدا جازالىماڭ.

(11) مۇمكىن قەدەر مالاھىتى ئاز قىلىڭ. ئەيىپلىمەڭ.

(12) بالىڭىزنىڭ ياتىقىغا كىرىشتىن ئىلگىرى رۇخسەت سورىڭ، بۇ، رۇخسەت سوراپ كىرىشنى ئۆگىتىشنىڭ ئەڭ ياخشى چارىسى.

(13) سىز بالىڭىزغا قىلغان سۆزنى بىرىنجى قېتىمدا چۈشەندى دەپ پەرەز قىلماڭ. چۈشەنمىگەن بولسا سەۋرچانلىق بىلەن قايتا چۈشەندۈرۈڭ. ئاللاھ مۇنداق دەيدۇ: (ئى مۇھەممەد!) ئائىلەڭدىكىلەرنى (ۋە ئۇمىتىڭنى) نامازغا بۇيرىغىن، ئۆزەڭمۇ ئۇنى ئادا قىلىشقا چىداملىق بولغىن. (سۈرە تاھا 132- ئايەت.)

نۇرغۇن ئائىلە دەل مۇشۇ خىل تەربىيەلەش ئۇسۇلىغا ئەمەل قىلالمايدۇ، بىراق مۇشۇنىڭ پايدىسى ئەڭ چوڭدۇر. شەخسەن مەن مۇشۇ كىتاپچىنى يېزىۋاتقان بىر نەچچە كۈندىن بېرى بىر بالىنى كۆردۈمكى تىلى ۋە قىلىقلىرى ئاجايىپ ئوماق ۋە پاساھەتلىك ئىدى. ئۆز گەرچە تېخى كىچىك بولسىمۇ نۇرغۇن ھېكمەتلىك سۆزلەرنىڭ مەنىسىنى چۈشىنىپتتى. مەن كۈزەتكەندىن كېيىن شۇنى ھېس قىلدىمكى بۇ بالىنىڭ دادىسى پەرزەنتىنى ئاجايىپ ئېسىل تەربىيەلەيدىكەن، بالىسى سوئال سورىسا زېرىكمەستىن ۋە ئېرىنمەستىن جاۋاپ بېرىدىكەن. بالىسىمۇ ئۆزى چۈشەنمىگەن ھەرقانداق بىر مەسىلىنى دادىسىدىن قورقماستىن دادىلىق بىلەن سورىيالايدىكەن. بىراق شۇنداق بىر ئاتلار باركى بالىسى ئىككى ئېغىز سوئال سورىغاندىن كېيىن ئۇچىنچى سوئالغا كەلگەندە ئۇنىڭغا ئاچچىقلايدۇ-دە؟، شۇنىڭ بىلەن بالا قورقۇش ئارلاش كېيىنكى سوئاللىرىنى سورىيالايدۇ، شۇنىڭ بىلەن بالا يېشى چوڭ بولسىمۇ نۇرغۇن نەرسىلەرنى بىلمەيدىغان چوڭ بولىدۇ. ئاندىن دادىسى "شۇنچە چوڭ بولۇپمۇ مۇشۇنچىلىك نەرسىنى بىلمەيسەن!!" دېيىش ئارقىلىق بالىسىغا سەلبىي تەنپەي بېرىدۇ. ئويلىنىپ باقايلى بالىغا ئاتا-ئانا ئۆگەتمەسە قەيەردىن ئۆگىنىدۇ؟.

(14) تاماقتىن ئىلگىرى بىسىمىلاھنى، تاماقتىن كېيىن ئەلھەمدۇللىلاھنى بالىڭىز ئاڭلىغىدەك ئۇنلۇك دەڭ.

(15) بالىڭىزنىڭ بەزى خاتالىقلىرىغا كۆز يۈمۈڭ، كۆڭلىڭىزدە ساقلاپ يۈرمەڭ.

يەنى بەزى ئاتا-ئانىلار باكى بالىرىنىڭ ھەر بىر قىلىپ سالغان خاتالىقلىرىنى كۆڭلىگە مۆھۈر قىلىپ بېسىۋالىدۇ-دە؟. كېيىنچە يەنە بىر خاتالىق ئۆتۈزۈپ سالغاندا ئىلگىرىكى قىلىپ سالغان بارلىق كەمچىلكلىرىنى بىر-بىرلەپ بالىسىغا ئېيتىپ بېرىش ئارقىلىق تەنپەي بېرىدۇ-دە؟، بالىلاردا "مەن شۇنداق يارىماس ئوخشايمەن، بارلىق خاتالىقلار مەندىنلا كۆرىلىدىكەن" دىگەن خاتا كۆز قاراشقا كېلىپ قالىدۇ-دە؟، ئاندىن بالىلاردىكى ئۆزگە ئىشەنمەسلىك، خامۇشلۇق، يۈرەكسىزلىك، شەخسى پىكىر قىلالماسلىق... قاتارلىق ناھايىتى ئېچىنىشلىق بولغان بىر قاتار ھادىسىلەر كېلىپ چىقىدۇ.

(16) خاتالاشقان چىغىڭىزدا بالىڭىزغا ئۆزرە ئېيتىڭ ۋە ئەپۇ سوراڭ.

نۇرغۇن ئاتا-ئانىلاردا ئۆزىنى ئاقلاش، ئۆزىدىكى خاتالىقلارنى ئىتىراپ قىلماسلىقتەك بىر قاتار ناچار ئەخلاقىلار مەۋجۇد. بىر ئاتا-ئانا بولغۇچى بۇنداق بولغان ئىكەن، ئەلۋەتتە پەرزەنتلەردىمۇ مەۋجۇد بولۇشقا باشلايدۇ-دە؟ ئاخىرى بىز بىرىنجى ماۋزۇدا ئېيتىپ ئۆتكىنىمىزدەك بالىلارنىڭ يالغانچى بولۇپ قېلىشىدەك خەتەرلىك ھادىسىلەر كېلىپ چىقىدۇ.

(17) بالىڭىز ئەلاچى بولغان چاغدا ئۇنى رىغبەتلەندۈرۈڭ ۋە مەن بىلىمەن سەن بەك ھۇشيار، شۇڭا ئەلا نەتىجىگە ئېرىشەلەيڭ دەڭ.

مانا بۇ خىل سۆزلەرنىمۇ نۇرغۇن ئاتا-ئانىلار دىمەيدۇ ۋە ئۇنداق دېيىشنى خاتا دەپ چۈشىنىدۇ. بەلكى دەل ئەكسىچە بالىرىنىڭ قىلغان ئىشلىرىنى كۆزگە ئىلماسلىق ۋە ئۇنىڭغا قايىق تۇرۇپلا تۇرۇش... تەك ئەكسىچە ئىنكاستا بولىدۇ، چۈنكى كۆپىنچە ئاتا-ئانىلارنىڭ نەزىرىدە "پەرزەنتلەرنى ماختاش ھورۇنلاشتۇرۇپ قويدۇ" دېگەندەك خاتا كۆز قاراش مەۋجۇد. ئەمەلىيەتتە پەرزەنتلەر بىر ئىشتا ئۇتۇق قازانغاندا نۇرمال ھالدا ماختاش، ئۇلارنىڭ كېيىن تېخىمۇ چوڭ نەتىجىلەرنى قولغا كەلتۈرۈشىگە سەۋەپ بولۇپ قالىدۇ.

(18) بەزى نەرسىلەر ۋە ئىشلارنى بالىڭىزغا خاس قىلىڭ.

بۇنداق بولغاندا پەرزەنتلەرنىڭ نەرسىلەرنى ئاسراش ۋە قوغداش پوزىتسىيەسى كۈچىيىدۇ ۋە مۇستەقىللىق ئېڭى پەيدا بولۇشقا باشلايدۇ.

(19) بالىڭىزنىڭ سۆزلىرىنى ۋە بەزى ھەرىكەتلىرىنى مەسخىرە قىلماڭ.

بۇ توغرىسىدا بىر ھېكايە بار.

بىر كۈنى بىر ئانا كىچىك بالىسى بىلەن بىر تاكسىغا چىقتى، تاكسى شوپۇرى قارا تەنلىك ئېدى. ماشىنا قوزغىلىپ ماڭغاندىن كېيىن كىچىك سەبىي: «ئاپا نىمە ئۈچۈن بو ئادەمنىڭ رەڭگى قارا؟» دەپ سورىدى. ئانىسى: «بالام، ياراتقۇچى ھاياتنىڭ رەڭگا-رەڭ بولۇشىنى نىيەت قىلىپ شۇنداق ھەرخىل رەڭدە ياراتقان، بۇنداق بولغاندا ھايات تېخىمۇ گۈزەللىشىدۇ.» دەپ جاۋاب بەردى.

شۇ ۋاقىتتا تاكسى شوپۇرى: «سز ھەقىقەتەن ياخشى بىر سۆزنى قىلدىڭىز، مەن كىچىك ۋاقىتىدا ئانامدىن دەل مۇشۇ سۆزنى سۇرىغىنىمدا ئانام (بىز قارا تەنلىك بولۇپ قالغانلىقىمىز ئۈچۈن باشقىلاردىن تۈۋەن تۇرىمىز) دەپ جاۋاب بەرگەن ئېدى، شۇ ۋاقىتتا ئانام ناۋادا سىزگە ئوخشاش جاۋاب بەرگەن بولسا مەنمۇ بۇ ۋاقىتقىچە بىر تاكسى شوپۇرى ئەمەس بەلكى كاتتا چوڭ-چوڭ ئىشلارنى ۋۇجۇدقا كەلتۈرەلشەن مۇمكىن ئېدى» دېدى.

مانا قاراپ باقايلى ئەجەبا شۇ قارا تەنلىك كىشىنىڭ ئانىسىنىڭ بەرگەن جاۋابى توغرىمۇ؟، خاتامۇ؟. ئۇنداقتا ماشىنىغا چىققان ئانىنىڭ جاۋابىچۇ؟.

(20) بالىڭىزغا تەبرىكلەش، قارشى ئېلىش ۋە ھۆرمەت سۆزلىرىنى ئۆگىتىڭ.

(23) بالىڭىزنى ئەڭ يېقىن دوستىڭىز قىلىۋېلىڭ.

بىر كىچىك بالا ئۈچۈن ئۇنىڭ خۇشاللىقىغا شىرىك بولىدىغانغا بىر دوستقا مۇھتاج بولىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ھەربىر ئاتا-ئانا ئۆز بالىسىغا كۈندە مەلۇم ۋاقىتنى ئاجىزلىتىپ، ئۇنىڭغا ھەرخىل ئىلمى شەكىلدىكى ئويۇنلارنى ئوينىتىپ بېرىشى كېرەك. بۇنداق قىلغاندا... بىرىنچىدىن پەرزەنتنىڭ زېرىكىشىنى يوق قىلسا ئىككىنچىدىن ئاتا-ئانا بىلەن پەرزەنت ئوتتۇرىسىدىكى مېھرىنى كۈچەيتكەندىن سىرت پەرزەنتكە مەلۇم نىسبەتتە ئېلىم ۋە ئەدەپ - ئەخلاقلىرىنىمۇ ئۆگەتكىلى بولىدۇ.

ئاتا-ئانا پەرزەنتىنى بەك كىچىك ئۆزىدىن ئۇزاق ئايرىۋېتىشى توغرىمۇ؟.

بىر پەرزەنت ئۈچۈن ھاياتتا ئۈچ تەربىيەلەش ئورنى بار.

- 1- ئائىلە تەربىيەلەش ئورنى. ئۇستازى- ئاتا-ئانا. (بۇ ئەڭ مۇھىم نوقتا)
- 2- مەدىرىس ياكى مەكتەپ تەربىيەلەش ئورنى. ئۇستازى- ئوقۇتقۇچى، مۇئەللىم.
- 3- جەمئىيەت تەربىيەلەش ئورنى. ئۇستازى- جەمئىيەت كىشىلىرى.

بىر پەرزەنت ئۈچۈن ئائىلىدىن ئىبارەت يېڭى مايسىنى تۈزلەش تەربىيىسى يېتەرلىك بولمىغاندا، مەكتەپتىن ئىبارەت ئوغۇتلاپ پەرۋىش قىلىش ۋە جەمئىيەتتىن ئىبارەت چوڭ دەرەخ بولغاندا مېۋىسىنى ئۈزۈش باسقۇچىغا كەلگەندە، نەتىجىسى ياكى ئاچچىق بولغان تېتىقسىز بىر مېۋە يېتىشىپ چىقىدۇ ياكى تۈزلەنمىگەن دەرەخ ئاخىرىدا شۇپىتى چېچەكلىگەندىن كېيىن مېۋىسى پىشىپ بولغۇچە سېسىپ تۈگەيدىغان پايدىسىدىن زېپىنى كۆپ بىر خىل دەرەخ بولۇپ چوڭ بولىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ھەربىر ئاتا-ئانا بولغۇچى، پەرزەنتنىڭ مايسا ھالىتىدە ئۇنىڭغا ياخشى يېتەكچىلىك قىلىشى، ئەكسىچە بۇنىڭغا قەتئى سەل قارىماسلىقى كېرەك. ئەمەلىيەتتە بۇ ۋاقىت بىر پەرزەنتنىڭ ئەڭ يۇمشاق ۋە ئەڭ قاتتىق ۋاقىتىدۇر. يۇمشاق دېگىنىمىز ئۇ بىر مايسىدۇركى، ئۇنى قايسى خىل ھالەتتە تۈزلىسەڭ شۇنداق تۈزلىنىدۇ، بىراق قاتتىق دېيىشىمىدىكى مەقسەت شۇكى، پەرزەنت بۇ ۋاقىتلاردا ناھايىتى شوخ، بەلكىم بىر گەپنى

بىر نەرسە قېتىم دېمىسە قىلمايدىغان، سەبىيلىكىدىن نۇرغۇن ئىشلارنى بۇزۇپ قويدىغان بولۇشى مۇمكىن، شۇنداق بولغاچقا، ئاتا-ئانىنى تىز زېرىكتۈرىدۇ-دە؟، ئاتا-ئانا بۇنىڭ قىلىقلىرىدىن زېرىكىشكە باشلايدۇ ۋە "تىزراق چوڭ بولساڭ، مەدىرىس ياكى مەكتەپكە بېرىپ مۇشۇ قىلىقلىرىڭنى كۆزۈم بىر كۆرمىسە" دەيدۇ. بىراق تولىمۇ ئەپسۇسكى، ئاتا-ئانا بالىسىنىڭ زېرىكتۈرىشىدىن تىزراق قۇتۇلۇش ئۈچۈن (ئەلۋەتتە "ئاتا-ئانا بالىنى بېلىملىك بولسۇن دەپ بەردىم" دېيىشىدۇ ئەمەلىيەتتە كۆپىنچە ئاتا-ئانا بالىنىڭ قىلىقلىرىدىن زېرىكىدۇر). 5ياشلارغا كىرە-كىرمەيلا ئۆزىدىن ئايرىشقا باشلايدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئاتا-ئانىدىن ئايرىلغان بالىدا ئەڭ خەتەرلىك بولغان مۇنداق 2 خىل سەلبى تەسىر پەيدا بولۇشقا باشلايدۇ.

بىرى- ئاتا-ئانىنىڭ تەربىيەسىنى تېخى ئۆزىگە تولۇق مۇجەسسەملەپ، قىل دېگەننى قىلىپ، قىلما دېگەننى قىلمايدىغان ھالەت تولۇق شەكىللىنىپ بولالمىغانلىق سەۋەبىدىن، ئىككىنچى تەربىيە رايۇنى بولغان مەدىرىس ياكى مەكتەپتە تەربىيە تېجىگە تولۇق ئىتائەت قىلىنماسلىقتەك ئېغىر بولغان خاتالىقنىڭ پەيدا بولۇشى. يەنە بىرى: ئائىلىدىن ئىبارەت مېھىر دەرياسىدىن يېتەرلىك سۇ ئىچەلمىگەنلىك سەۋەبىدىن، بالىنىڭ قەلبىدىكى مېھىرنى قوبۇل قىلىپ، ئۇنى ئۆزىگە سىڭدۈرۈش كېيىن ئۇنى قايتۇرۇش كۈچىگە ئېگىدارچىلىق قىلغۇچى مېھىر چاستوتىسى تولۇق يېتىلمىگەنلىك سەۋەبىدىن، كۈنلەر ۋە ئايلارنىڭ ئۆتۈشىگە ئەگىشىپ، پەرزەنتنىڭ بىراۋغا (ئەلۋەتتە شۇلارنىڭ قاتارىدا ئاتا-ئانىمۇ بار) مېھىر بېرىش كۈچى ئاجىزلايدۇ. مۇھىمى ئاتا-ئانىغا بولغان مېھىر- مۇھەببەت ئاجىزلاشقا قاراپ بارىدۇ.

شۇنىڭ بىلەن پەرزەنت ئۆيىگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىنمۇ ئاتا-ئانىدىن ئۆزىنى قاچۇرۇش، ئۇلارنىڭ گېپىنى ياخشى ئاڭلىماسلىق، ھەتتا ئاتا-ئانىدىن بىزار بولۇش، خامۇشلۇق، جىمغۇرلۇق، قورقۇنجاقلق، تەپەككۈر قىلىش كۈچى تۈۋەن، نۇرغۇن ئىشلارغا نىسبەتەن ئۆزى مۇكەممەل پىكىر يۈرگۈزەلمەيدىغان، ئۆزىنىڭ ئويلىغانلىرىنى دادىللىق بىلەن ئوتتۇرغا قويالمايدىغان، ھىممەتسىز... دىگەندەك ئېچىنىشلىق بىر ۋاقىت پەيدا بولىدۇ. شۇنى ئەسكەرتىپ ئۆتەيلىكى مېنىڭ بۇنداق دېمەكچى بولغىنىم ھەرگىز بالىلارنى مەكتەپ ۋە مەدىرىسلەرگە بەرمەسلىك كېرەك، دېمەكچى ئەمەسمەن، بەلكى شۇ مەدىرىس يېشىغا يېتىشتىن بۇرۇن ئۇلارنىڭ قىلىقلىرىدىن زېرىكىپ ئالدىراپ بېرىۋەتمەسلىك ۋە شۇ ياشقا يەتكۈچە ئارىلىقتا، ئاتا-ئانا شۇلارنى لايىقەتلىك تەبىيەلەپ بولۇشى كېرەك، دېمەكچى مەن.

توغرا، ئەڭ ئاۋۋال ئاتا-ئانا تەرەپتىن تولۇق بىر تەربىيەگە، مېھىرگە ئېرىشەلمىگەن بىر بالا ئۈچۈن، مەدىرىس ياكى مەكتەپتىن ئۇ نەرسىلەرنى ئۆگىنەلىشى مۇمكىن بولمايدىغان بىر ھەقىقەتتۇر. دەل ئەكسىچە ئاتا-ئانىسىدىن تولۇق ئەقىلگە كېلىدىغان ۋاقىتقىچە ئالدىدىن ئائىلىۋې دەرس ۋە بېلىملەرنى تولۇق ئالالمىغان بىر بالىغا ياق! بىر توپ بالىلارغا، ئايرىم-ئايرىم ئائىلىلەردە ئايرىم-ئايرىم ئانىلارنىڭ ئۆگىتىپ بولالمىغان نەرسىسىنى بىر يەرگە جەملەپ بىر ياكى ئىككى كىشىنىڭ ئۆگىتىپ سىڭدۈرەلىشى تېخىمۇ مۇمكىن بولمايدىغان بىر ئىشتۇر. ئەكسىچە ئەدەپ-ئەخلاق ۋە ھاياتلىق قانۇنىيىتىنىڭ ئىلمى دەرىجىسىنى تولۇق ئۆگىنىپ بولالمىغان بىر توپ بالىلار بىر يەرگە يېغىلسا، ھەتتا بىر-بىرىدىن يامان ئىللەتلەرنى سىڭدۈرۈۋېلىشى مۇمكىن. مەن نۇرغۇن ئاتا-ئانىلاردىن بالىلارغا مۇنداق تەنبە بەرگىنىنى ئاڭلىدىم " سىلەر مەكتەپ ياكى مەدىرىستە ئوڭشالماي بۇزۇلۇپ كېتىپسىلەر!" ئەمەلىيەتتە بۇ بىر خاتا كۆز قاراش. توغرىسى ئەۋۋەل ئاتا-ئانا پەرزەنتىنى ئەڭ ئاز دېگەندە 7-8 ياشلارغىچە شارائىت بولغان ئاساستا ئۆز يېنىدا ياخشى تەربىيەلىشى، ئۇنىڭغا شۇ ياشلارغىچە بالىلار ئۆگىنىپ بولۇشقا تېگىشلىك بارلىق بېلىملەرنى مۇكەممەل ئۆگىتىپ بولۇشى كېرەك. شۇنداق بولغاندىلا ئاندىن مەكتەپ ياكى مەدىرىسكە بارغاندىن كېيىنمۇ، بالىلار ئوقۇتقۇچى-ئۇستازلارغا ئېغىر يۈك بولۇپ سۆرۈلۈۋالمايدۇ ۋە ئۇلارنىڭ تېخىمۇ يېتەكلەپ تەربىيەلىشى بىلەن كۈندىن-كۈنگە ياخشى بولۇپ يېتىشىپ چىقىشقا باشلايدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئائىلىگە قايتقاندىن كېيىن بولسۇن ياكى جەمئىيەتكە چىققاندىن كېيىن بولسۇن ھېچقاچان كىشىلەرگە يۈك بولۇپ قالماستىن، ئائىلىگە، مەدىرىسكە، جەمئىيەتكە ئۆز لايىقىدا مېھىر بېرەلەيدىغان، باشقىلارغا يۈك بولماستىن، ئۆلگە بولالايدىغان، ياراملىق بىر ئادەم بولۇپ يېتىشىپ چىقىدۇ. نۇرغۇن ئاتا-ئانىلارغا مەلۇمكى، ھازىرقى دەۋردە ئاتا-ئانىلار ئىككىنچى تەربىيەلەش ئورنىغا چىقىپ بولغان

بالىلىرىنىڭ ئەدەپ- ئەخلاقىدىن ناھايىتى بىئارام بولۇۋاتىدۇ. ئەمەلىيەتتە ئۇلارنى تەربىيەلەۋەتقان ئوقۇتقۇچى- مۇئەللىملەرمۇ تىرىشىۋاتقان بولسىمۇ، بىراق مايسىنىڭ ئەسلى ھالىتى تولۇق تۈزلەنمىگەن بولغاچقا ئۇلارغىمۇ قېيىن بولىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئاتا- ئانا ئەڭ ئاۋۋال شۇلارنى لايىقەتلىك تەربىيەلەش بىلەن ئۆز يەلكىسىدىكى ئامانەتنى ۋەزىپىگە ئەمەس، مەنەت بىلەن تولۇق ئىجرا قىلىشى ئاندىن پەرزەنتىنى ئىككىنچى تەربىيەلەش ئورنىغا تاپشۇرۇشى كېرەك. شۇنداق بولغاندا پەرزەنتىمۇ، ئاتا- ئانىمۇ ئەڭ لايىقەتلىك كىشىلەردىن بولالايدۇ. ئەمما بىرىنچى قېتىملىق تەربىيەلەش ئورنىدىن ياخشى ئىمتاھاندىن ئۆتەلمىگەن بالا، ئىككىنچى قېتىملىق ئىمتاھاندىن ئۆتەلمەيدۇ- دە؟، ئۈچىنچى تەربىيەلەش مەركىزىگە كەلگەندە ئەڭ ناچار ئوقۇغۇچى بولۇپ قالىدۇ. شۇڭا بىرىنچى تەربىيەلەش ئورنىدا ئەڭ ئاز دېگەندە 95دىن يۇقۇرى ئاللىسا ئىككىنچى تەربىيەلەش مەركىزىدىن 85دىن يۇقۇرى ئاللىشى مۇمكىن. شۇنداق بولغاندا ئۈچىنچىسىگە چىققاندا ئەقلىگە راۋۇرۇس كەلگەن بولىدۇ ۋە جەمئىيەتتىن ئىبارەت ئالىي مەكتەپتە تېرىشىشقا ئىمتىھاندىن يۇقۇرى نومۇر بىلەن ئۆتۈپ ياخشى بولغان خىزمەتلەرگە ئېرىشەلشى مۇمكىن.

مۇھىمى بالا بىرىنچى ۋە ئىككىنچى تەربىيەلەش ئورنىدا ئاساسەن ئاتا- ئانا ۋە ئۇستازلارنى يېتەكلىشى بىلەن ئوقۇيدۇ ۋە شۇلارنىڭ تىرىشچانلىقىغا قاراپ ئىمتاھاندىن يا قۇتۇدۇ يا قۇتۇلمەيدۇ، چۈنكى ئۇ ۋاقىتتا بالىلاردا تەلىم- تەربىيە ئېڭى تولۇق يېتىلمىگەن بولسىمۇ، تەربىيەلىگۈچىنىڭ توغرا ئۇسلۇبتا يېتەكلىشى بىلەن ئالغا ئىلگىرىلىگەن بولسا ئاخىردا جەمئىيەتتىن ئىبارەت ئالىي مەكتەپكە ئۆتكەندىن كېيىن، بۇرۇنقى ئاتا- ئانا ۋە ئۇستازنىڭ ئۆگەتكەن پىلىملىرىگە ئۆزىنىڭ چوڭ بولغاندىكى مۇكەممەللىشىشكە قاراپ ماڭغان ئەقلى قوشۇلۇپ تىرىشىپ ئوقۇشى ۋە ئۇ ئالىي مەكتەپنىمۇ ياخشى نەتىجە بىلەن پۈتتۈرىشى مۇمكىن. قايتا- قايتا ئەسكەرتىمەنكى- تۇنجى تەربىيەلەش مۇكەممەل بولۇشى كېرەك. ئۇنداق بولمىغاندا باشتىكى خاتالىق ئوتتۇرىدىكى ئون خاتالىقنى جەمئىيەتكە چىققاندىكى يۈز خاتالىقنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ.

«ئاتا- ئانام تىزراق ۋاپات تاپقان بولسا!»

(ئۇلۇغ اللە تىن پاناھ تىلەيمىز)

ھۆرمەتلىك ئوقۇرمەن مېنىڭچە سىز بۇ ماۋزۇنى كۆرۈپلا قاتتىق ئاچچىقىڭىز كەلدىغۇ؟ دەيمەن؟. توغرا بەلكىم مەن بۇ مەزمۇنى قوشمىسام ياخشى بولار بولغىيىتى؟. بىراق بۇنى ئايرىم بىر ماۋزۇ قىلىپ قوشۇپ قويۇشۇمدىكى مەقسەت شۇكى- ئۇشۇبۇ سۆزگە مۇناسىۋەتلىك ھەقىقىي بولغان بىر ۋەقەلىكىنى سىز بىلەن ئورتاقلاشماقچى مەن. چۈنكى مەن ئۇ ۋەقەلىكىنى ئاڭلىغان شۇ ۋاقىتتىن تارتىپ شۇ ۋەقەۋەنى يېزىپ كىشىلەرنىڭ ھوزۇرىغا سۇنۇش بىلەن ئاتا- ئانىلارنى بەزى بىر ئىشلاردىن ئاگاھلاندۇرماقچى ۋە توسماقچى ئېدىم، مانا بۈگۈن پۇرسەت بولغان ئوخشايدۇ. بىر ئاكاش ماڭا شۇنداق بىر تارىخنى سۆزلەپ بەردى.

« كىچىك ۋاقىتىمدا مەن ناھايىتى ئاتىكاچا ۋە شوخ ئىدىم. شۇ شوخلىقىمدا نۇرغۇن ئىشلارنى بۇزۇپ قويمايمى، ئەمما دادامنىڭ ۋە ئانامنىڭ ئاچچىقى بەكلا يامان ئېدى. مەن ھەر بىر ئىشنى بۇزغان ۋاقىتىمدا مېنى ناھايىتى قاتتىق ئۇراتتى. قولىدا قانداق نەرسە بولۇشىدىن قەتئىي نەزەر ئۇرۇپتۇرەتتى.

مەن شۇنداق تايماقنى كۆپ يېگەچكە ئاتا- ئانامغا بەك ئۆچ ئېدىم. (ئەلۋەتتە گۆدەك ۋاقىتلىرىم ئېدى) يېڭى- يېڭى نەرسىلەرنى ياساشقا ۋە ئىجاد قىلىشقا تىرىشاتتىم. بىراق يېتەرلىك ئېلىمىم بولمىغاچقا ئاخىرى بۇزۇلاتتى- دە مېنى يەنە ئۇراتتى. مەن ھەتتا شۇ ۋاقىتلاردا ئاتا- ئانام تىزراق ۋاپات تاپسا، مەن ئەركىنلىككە ئېرىشىمە، دېگەندەك خىياللارنى قىلىپ قالاتتىم (اللە گۇناھىمنى كەچۈرسۇن ۋە پاناھ بەرسۇن). شۇنداق قىلىپ يىللار ئۆتتى مەنمۇ چوڭ بولدۇم ئەقلىمنى تاپتىم، بالىلىرىم بولدى، شۇلار ھەر بىر قېتىم قاتتىق ئاچچىقىمنى كۈلتۈرگىنىدە قولۇمنى كۆتۈرمەن- دە؟، يەنە ئۆۈمنى تۇتۇۋالدىم. چۈنكى پەرزەنتلەرنىڭ قەلبى بىر تاشقا ئوخشايدىكەن، سەن ئۇنى ھەر بىر قېتىم ئۇرغىنىڭدا ئۇنىڭ قەلبىگە بىر مۆھۈر بېسىلىپ قالىدىكەن، ئۇنى ئۆچۈرۈش ناھايىتىمۇ قېيىن ئىكەن.

ئەمما ئەلھەمدۇللىلاھ، ئانام ھازىر يېنىمدا تۇرۇپتۇ، ئۇنى بېقىۋېلىشقا رەببىم نىسىپ قىلىپتۇ. «تارىخنى تۈگەتتى. ماڭا ئۇ ئاكاشنىڭ ھەممىدىن بەك تەسىر قىلغان سۆزى» پەرزەنتلەرنىڭ قەلبى گویا بىر تاشقا ئوشايدىكەن، سەن ئۇنى ھەر بىر قېتىم ئۇرنىڭىزدا ئۇنىڭ قەلبىگە ئۆچمەس بىر مۆھۈر بېسىلىپ قالىدىكەن، ئۇنى ئۆچۈرمەك بەك قېيىن ئىكەن» دېگەن سۆز بولدى. توغرا بەلكىم ھازىرقى ھاياتتىمۇ ئۆز بالىلىرىنى ئۇردىغانلار كۆپ بولۇشى مۇمكىن، گەرچە «ياخشى نىيەت» بىلەن ئۇرغان تەقدىردىمۇ، بىر-ئىككىنى ساۋىداپ قويۇش بىلەن ئەمەس گويىكى بىر تۇتقۇنى ئۇرغاندەك ئۇردىغان كىشىلەر ھەم مەۋجۇد. ئەجەبا ئۇلار ئويلىمامدۇكى؟ كىلەچەكتە مەن قېرىپ كەتكىنىمدە مېنى كىم باقار؟

توغرا ھازىرقى بالىلار بەلكىم "ئاتا-ئانام تىزراق ۋاپات تاپسا" دېگەننى ئويلىماسلىقى مۇمكىن، بىراق تىزراق يېراق يەرگە كەتسەم، مۇشۇلاردىن قۇتۇلسام، دېگەندەك سەبەبلەرچە پىكىلەرنى قىلمايدۇ دېگىلى بولامدۇ؟ ئاتا-ئانىلارغا نەسىھەت قىلىدىغىنىم، ئامال بار بالىلىرىمىزنى زىيادە ئۇرمايلى، شۇنىسىنى سىناپ بېقىڭلاركى پەرزەنتنى ئۆزىمىز ئەخلاقلىرىمىزنى تولۇق تۈزەتكەندىن كېيىن ھەرقانداق بىر ئىشقا باش بولۇپ مېڭىپ تۇرۇپ ئاندىن بۇيرىساق ئۇلارمۇ چوقۇم ماڭدۇ. تايىقنى ئېلىشىمىز ھاجەتسىز دەپ ئويلايمەن. ئۈستىدىمۇ بىر ئاكىمىزنى ئەسلىتىپ ئۆتتۈم، مۇشۇ كىتاپچىنى يېزىش جەريانىدا ئۇ ئاكىمىزنى شۇنداق كۈزەتتىم. مېنىڭ پىكىرىمچە ئۇ ئاكىمىز پەرزەنت تەربىيەلەشتە ئاتا-ئانىلارغا ئوبراز ۋەكېلى بولالايدۇ. بالىسىنىڭ يوللۇق بولغان بارلىق تەلەپلىرىنى ئورۇنداپ بېرىدىكەن ئاندىن ئۇنىڭدىن ئۆز تەلپىنى تولۇق ئۇرۇنداشنى تەلەپ قىلىدىكەن. ماشا اللە شۇ 6-7 ياشقا كىرگەن بىر سەبىي ھېچ قانداق بىر ئىشقا ھەتتا قاپاق تۈرگىلىمۇ سالماستىن دەرھال ئورۇندايدىكەن.

بۇيەردە يەنە بىر ۋەقەلىك ئېسىمگە كېلىپ قالدى.

مەن بۇنىڭدىن 7-8 يىللار ئىلگىرى بىر كىشىنى كۆرگەن ئېدىم، كىچىك 3-4 ياشقا كىرگەن بىر قىز بىر ئوغلىنى بەك ئۇراتتى. ھەتتا پۇت-قولدىن تۇتۇپ يەرگە ئېتىۋەتكىنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرگەن مەن. بىراق شۇ بالىلارنىڭ ھازىرقى ھالىتىچۇ؟

كىچىك ۋاقىتدا كۆپ تايىق يېگەن ھەرقانداق بىر ئىنساننىڭ چوڭ بولغانچە قەلبىدىن مېھىر-مۇھەببەت دەرىخى قۇرۇپ كېتىشكە باشلايدىكەن.

كىشىلەرگە بولغان كۆز قارىشى ئۆزگىرىپ، قوپال ۋە قەلبى قاتتىق بولۇپ قالىدىكەن.

شۇنىڭ ئۈچۈن گەرچە مەن كىچىك بولساممۇ نۇرغۇن ۋەقەلىكلەرگە، نۇرغۇن ئىشلارغا شاھىد بولغىنىم سەۋەپلىك مۇشۇ پەرزەنت توغۇرلۇق بىر نەرسە يېزىپ چىقىشنى ناھايىتى ئۇزۇندىن بېرى ئويلىۋېتىپ كېلىۋاتقان بولساممۇ، باشتا ئەسكەرتىپ ئۆتكىنىمدەك ئۆزۈمگە تازا ئىشەنچ بولمىغاچقا ۋە كاللامدا "مەندەك بىر مەكتەپ تەربىيەسى كۆرۈپ باقمىغان كىشى قانچىلىك نەرسە يازالايتتى؟" دەيدىغان بىر ئاڭ بولغاچقا نەچچە قېتىم قولۇمغا ئېلىپ بولغان قەلەمنى قويۇپ قويغان ئېدىم. بىراق يېقىننىڭىياقى ئۇ خىل كۆز قاراشى چۆرۈپ تاشلاپ گەرچە ئېگىز-پەسەرەك بولسىمۇ كۈچۈمنىڭ يېتىشىچە بىر نەرسە يېزىپ بېقىشنى نىيەت قىلىپ قولۇمغا قەلەمنى ئالدىم ۋە ئاللاھنىڭ رەھمىتى بىلەن بۇ كىچىككە ئەمگەك مېۋەنى سىلەرنىڭ ھوزۇرۇڭلارغا سۇندۇم.

ئۇلۇغ اللە دىن ھەربىر ئاتا-ئانىمىزغا مۇشۇلاردىن ئۆزلىرى سۈزۈپ ئالالغۇدەك بېلىملەرنىڭ يېزىلغان بولۇشىنى تەلەيمەن.

ئۇلۇغ اللە ھەممىمىزگە رەھمەت قىلسۇن.

2020-06-17

ئانىلە—جەمىيەتنىڭ كىچىكلىتىلگەن نۇسخىسىدۇر. ئانىلە تۈزەلسە بىر جەمىيەت تۈزىلىدۇ. ئانىلە بۈزۈلسە بىر جەمىيەت بۈزۈلىدۇ. ئاتا—جەمىيەتنىڭ باشقۇرغۇچىسى. ئانا—جەمىيەتنىڭ پەرۋىشچىسى. پەرزەنت— جەمىيەتنى گۈزەللەشتۈرگۈچى يۇمران كۆچەتتۇر.

ئاۋادا ئاتا ئۆز بۇرچىنى ئوتتۇپ، ئۆز خىزمىتىگە ئەستايىدىل مۇئامىلە قىلمايدىكەن؛ ئۇنىڭ ئاتىلىق شەرىپىنى كۆتۈرۈپ يۈرۈشى؛ ھەقىقى ئاتىلىق نامىغا ئېغىر ھاقارەتتۇر.

ئەگەر ئانا بولغۇچى ئۆزىنىڭ پاك مۇھەببىتىنى ئانىلىسى ئۈچۈن بېغىشلاپ، پەرزەنتىدىن ئىبارەت يۇمران كۆچەتنى ياخشى پەرۋىش قىلمايدىكەن. ئۇنىڭ "ئانا"دىن ئىبارەت بۇ بۈيۈك نامنى يودۇپ يۈرۈشى ھەقىقى ئاتىلىق شەرىپىگە قاپ-قارا داغدۇر.

بىر پەرزەنت بولغۇچى، ئۆزىنىڭ بۇدۇنياغا ئاپرىدە بولۇشىنىڭ سەۋەپچىلىرى بولغان ئۆز ئاتا-ئانىسىغا ۋاپاسزلىق قىلىپ، ئولازنىڭ رازىلىقىنى ئالماستىن بىغمە ياشايدىكەن. ئۇ، ئۆزىدىكى ھەقىقى "ئىنسان" لىق شەرىپىنى يوقۇتۇپ قويغان بولۇدۇ.

بىلگىن ئەي كىشى!!!

ئاۋادا سەن بىر ئاتا بولساڭ ئۆزۈڭنىڭ زىممىسىدىكى يۈكۈننىڭ ماھىيىتىگە ياخشى نەزەرسال ! .

ئاۋادا سەن بىر ئانا بولساڭ، ئۆزۈڭنىڭ "پەرزەنتنى ياخشى تەربىيەلەش"دىن ئىبارەت بۇ خىزمىتىڭگە مەنەت قىلغىن ! .

ئاۋادا سەن بىر پەرزەنت بولساڭ، ئۆز ئاتا-ئانىڭ رازىلىقىنى ئېلىۋېلىشقا تىرىشقىن ! .

ئوتتۇما، ئەلمىساقتىن تارتىپ ئۆز ئاتا-ئانىسىنىڭ رازىلىقىنى ئالغان ھەر بىر كىشى جاھاندا خاننىڭ كۈنىنى كۆرۈپ كەلگەندۇر. نەۋقىران.